

การพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชานาฏศิลป์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้
แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

**The development of learning activity patterns in dramatic arts with using prob-
lem-based learning management together with the project to promote the ability
to solve problems for grade 5 students**

ดวงจิต เกียรติพัฒนกุล

Duangchit Kiatpattanakul

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) โรงเรียนเทศบาล 3 ชุมชนวัดจันทราวาส จ.เพชรบุรี 76000
*Learning Area of Arts (Dramatic Arts), Tessaban 3 Chumchonwajantrawat School, Phetchaburi
76000*

*To whom correspondence should addressed. E-mail : duangchit2010@gmail.com

Received: 19 September 2019, **Revised:** 23 November 2019, **Accepted:** 30 November 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชานาฏศิลป์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ
ปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและประเมิน
ความต้องการในการพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชานาฏศิลป์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็น
ฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) สร้างและ
พัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชานาฏศิลป์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 3) ทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ วิชานาฏศิลป์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถใน
การแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 4) ประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้วิชานาฏศิลป์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการ
แก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 34 คน
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเทศบาล 3 ชุมชนวัดจันทราวาส อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ได้มาจากการ
เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยจัดห้องเรียนของโรงเรียนคละความสามารถของผู้เรียน เครื่องมือที่ใช้ใน
การวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามเพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการ

จัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหา แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) วิเคราะห์เปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที (t-test dependent) สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ครู และนักเรียนมีความเห็นว่าจำเป็นและต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ วิชานาฏศิลป์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) รูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ วิชานาฏศิลป์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด การตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้องสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (IOC = 0.50) 3) ทดลองใช้รูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ วิชานาฏศิลป์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก คือ (1) ทฤษฎี หลักการหรือแนวคิดพื้นฐานของการเรียนการสอน (2) วัตถุประสงค์ (3) กิจกรรมการเรียนรู้ (4) แหล่งการเรียนรู้ (5) การประเมินการเรียนการสอน โดยในองค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้ใช้แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 10 แผน เวลา 25 ชั่วโมง มีขั้นตอนในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน คือ ขั้นกระตุ้นการเรียนรู้ด้วยปัญหา ขั้นนำสู่จุดมุ่งหมาย ขั้นวางแผนค้นคว้าเพื่ออธิบาย ขั้นสู่เป้าหมายด้วยวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูล ขั้นเพิ่มพูนด้วยสรุปผล และขั้นรวมผลนำเสนอและขยายความรู้ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์นักเรียนจำนวนร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด มีความสามารถในการแก้ปัญหา ร้อยละ 70 ขึ้นไป พบว่าจำนวนนักเรียนทั้งหมด 34 คน ผ่านเกณฑ์ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 มีคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาเฉลี่ยเท่ากับ 18.06 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.29 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 5) ระดับความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ วิชานาฏศิลป์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมทั้งด้านรูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเนื้อหา และด้านความพึงพอใจ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับความเหมาะสมมาก

คำสำคัญ : รูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ วิชานาฏศิลป์ การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ

Abstract

This research was development of learning activity patterns in dramatic arts with using problem-based learning management together with the project to promote the ability to solve problems for grade 5 students. The objectives of research were as follows: 1) to study basic information and evaluate needs in development of learning activity patterns in dramatic arts with using problem-based learning management together with the project to promote the ability to solve problems for grade 5 students, 2) to create and develop learning activity patterns in dramatic arts with using problem-based learning management together with the project to promote the ability to solve problems for grade 5 students, 3) to sample using dramatic arts learning activity patterns with using problem-based learning management together with the project to promote the ability to solve problems for grade 5 students, and 4) to evaluate and improve learning activity patterns in dramatic arts with using problem-based learning management together with the project to promote the ability to solve problems for grade 5 students. The sample group that used in the research was 34 students of grade 5/1 class in the first semester of academic year 2017, Tessaaban

3 Choomchonwatjuntrawat school, Phetchaburi municipality, Mueang district, Phetchaburi province. The sample was derived from purposive sampling by arranging the classrooms of the school and assemble students' abilities. The tools that used in the research were questionnaires for studying needs in development of learning activity patterns, learning activity plans, tests of problem-solving ability, questionnaires of students' opinions on learning activity pattern. Content Analysis was used in data analysis and t-test dependent was used in comparative analysis. The statistics that used in this research were percentage, mean, standard deviation.

The research results: 1) Teachers and students had the opinion that necessary and needed to develop learning activity patterns in dramatic arts with using problem-based learning management together with the project to promote the ability to solve problems for grade 5 students. 2) The learning activity patterns in dramatic arts with using problem-based learning management together with the project to promote the ability to solve problems for grade 5 students had quality at the highest level. Examination of theoretical reasoning, possibility and concordance of learning activity patterns had consistency index that was higher than the threshold. (IOC ³ 0.50) 3) To sample using dramatic arts learning activity patterns with using problem-based learning management together with the project to promote the ability to solve problems for grade 5 students that consisted of the main components were (1) theories, principles or basic concepts of teaching and learning, (2) objectives, (3) learning activity, (4) learning resources, (5) teaching assessment. In element 3 learning activity used 10 learning activity plans, 25 hours. It had 6 steps to organize learning activities that were stimulate learning with problems, lead to the aim, plan to research to explain, going to the goal with data analysis-synthesis, increase with summary, and combine presentation-expand knowledge. 4) Ability to solve problems of grade 5 students that according to the criteria of 70 percent of all students had ability to solve problems at 70 percent or more. All 34 students passed all criteria at 100 percent and they had average problem-solving ability score of 18.06 points from a full score of 20 points, representing 90.29 percent, which has passed the specified criteria. 5) The level of students' opinions on learning activity patterns in dramatic arts with using problem-based learning management together with the project to promote the ability to solve problems for grade 5 students. By including the form of learning activity patterns, content and satisfaction had very appropriate level of opinion.

Keywords : Dramatic arts The project to promote the ability to solve problems Learning activity patterns in dramatic arts with using problem-based learning management together with the project

บทนำ

ปัจจุบันการจัดการศึกษา พบปัญหาด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ไม่บรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์ การเรียนรู้โดยการท่องจำไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเผชิญและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันได้ ความสามารถในการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพจึง มีความจำเป็นมากขึ้น กระบวนการแก้ปัญหาจึงถูกนำมาใช้เป็นพื้นฐานสำคัญ ในโรงเรียน เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นความรู้ด้านใดด้านหนึ่งมากเกินไป โดยความรู้แต่ละส่วน ไม่สัมพันธ์กันจะทำให้ผู้เรียนดำรงชีวิตอย่างยากลำบากมากขึ้น [1] พบปัญหาในการจัดการเรียนรู้ วิธีการสอนของครู ยังใช้วิธีการบอกความรู้ โดยยึดหลักวิชาเป็นตัวตั้ง ไม่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเผชิญสถานการณ์ และแก้ปัญหาในชีวิตได้ ผู้เรียนขาดการสร้างและเชื่อมโยงองค์ความรู้ออกไปสู่ชีวิตจริงด้วยตนเอง ซึ่งส่งผลให้การประเมินคุณภาพภายนอก สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานรอบสาม ด้านผู้เรียนพบว่า มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตรในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 40.21 อยู่ในระดับคุณภาพ

ที่ควรปรับปรุง ด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นของผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถนำกระบวนการเรียนรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการแก้ปัญหาและดำเนินชีวิตประจำวันได้ [2] สอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนเทศบาล 3 ชุมชนวัดจันทราวาส อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี พบว่า มีผลการเรียนเฉลี่ยที่ 2.43 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ ตั้งไว้ที่ 2.75 ผลจากการประเมินทำให้ครูผู้สอนตระหนักและเห็นความสำคัญที่ต้องแก้ไขและพัฒนาการจัดการเรียน การสอน เพื่อฝึกและเตรียมให้นักเรียนเกิดทักษะความรู้ สามารถเผชิญกับสถานการณ์ได้อย่างเข้มแข็ง สามารถสร้าง ภูมิคุ้มกันให้กับตนเองและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ได้ตามเป้าหมายในระดับที่น่าพอใจ

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมา ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีวิธีการสอน เทคนิคการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้คิด วิเคราะห์ คิดแก้ปัญหาโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน รวมทั้งสร้างบรรยากาศในการเรียนของนักเรียนให้มีความกระตือรือร้น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยครูต้องปรับเปลี่ยนวิธีสอน ให้นักเรียนมีส่วนร่วม ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการเรียน รักการเขียน รู้จักคิดวิเคราะห์และ สังเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระศิลปะ (นาฏศิลป์) มีรูปแบบวิธีการจัดการเรียนรู้ ให้เลือกนำไปใช้ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาในเรื่องการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดแก้ปัญหาและ คิดอย่าง สร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น ซึ่งแนวความคิดในการจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการเรียน การสอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพซึ่งเป็นเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ ทั้งนี้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้ผู้เรียนสามารถหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง และมีกระบวนการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ช่วยให้นักเรียนหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้ความรู้มากขึ้น สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการศึกษารูปแบบหนึ่งที่ได้รับคามสนใจอย่างกว้างขวางและสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มี คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และการเรียนรู้ ด้วยโครงงาน เป็นรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ดี ที่สุดวิธีหนึ่ง เป็นแนวคิดเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหาและคิดอย่างสร้างสรรค์ ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการเรียนและได้ลงมือปฏิบัติ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดและแก้ปัญหาด้วยตัวเอง ได้ศึกษาค้นคว้าจาก แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ทั้งในและภายนอกสถานศึกษา ผู้สอนลดบทบาทของการเป็นผู้ควบคุมในชั้นเรียนลง แต่ ผู้เรียนมีอำนาจในการจัดการควบคุมตนเอง ผู้เรียนเป็นฝ่ายรับผิดชอบการเรียนรู้ของตน การที่ผู้เรียนต้องหาความรู้ อย่างต่อเนื่องทำให้การเรียนรู้เป็นกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพราะความรู้เก่าที่ผู้เรียนมีอยู่แล้วจะถูกนำมาเชื่อมโยงให้เข้ากับความรู้ใหม่ตลอดเวลา และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมในโลกอนาคตได้อย่างดีที่สุด [3] การจัดการ ศึกษาเพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ และเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 นั้น แนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนจะต้องตระหนักถึงความจำเป็นในการ พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาหลักสูตรระดับชั้นเรียน เพื่อ ช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นและทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้ที่ได้รับ ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และความต้องการของหลักสูตร รูปแบบการเรียนรู้แบบแก้ ปัญหาโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning : PBL) และการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นอีกรูปแบบ หนึ่งของการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่จากการใช้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโลกความจริงของ การเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ได้ฝึกปฏิบัติจริงในการแก้ปัญหาโดย ใช้กระบวนการต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์และคิดแก้ปัญหา อย่างเป็นกระบวนการ มีขั้นตอน และเหตุผลของตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ ได้ฝึกปฏิบัติจริงในการแก้ปัญหา ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแนวคิด

ในการประยุกต์ใช้ความรู้มาเป็นฐานในการคิดและนำมาใช้ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ได้ผู้วิจัยซึ่งสอน ในรายวิชานาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสนใจที่จะบูรณาการรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน พัฒนาผู้เรียนให้ได้มาตรฐานการจัดการศึกษาที่หลักสูตรกำหนด ซึ่งจะต้องเป็นกิจกรรมที่นักเรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพ ได้รับประสบการณ์จริง สอดคล้องกับความต้องการและความพร้อมของผู้เรียน ให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และในการวัดผลประเมินผลการเรียนมีลักษณะให้เหมาะสมกับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จะทำให้ผู้เรียน มีความรู้ ความเข้าใจมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาารูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

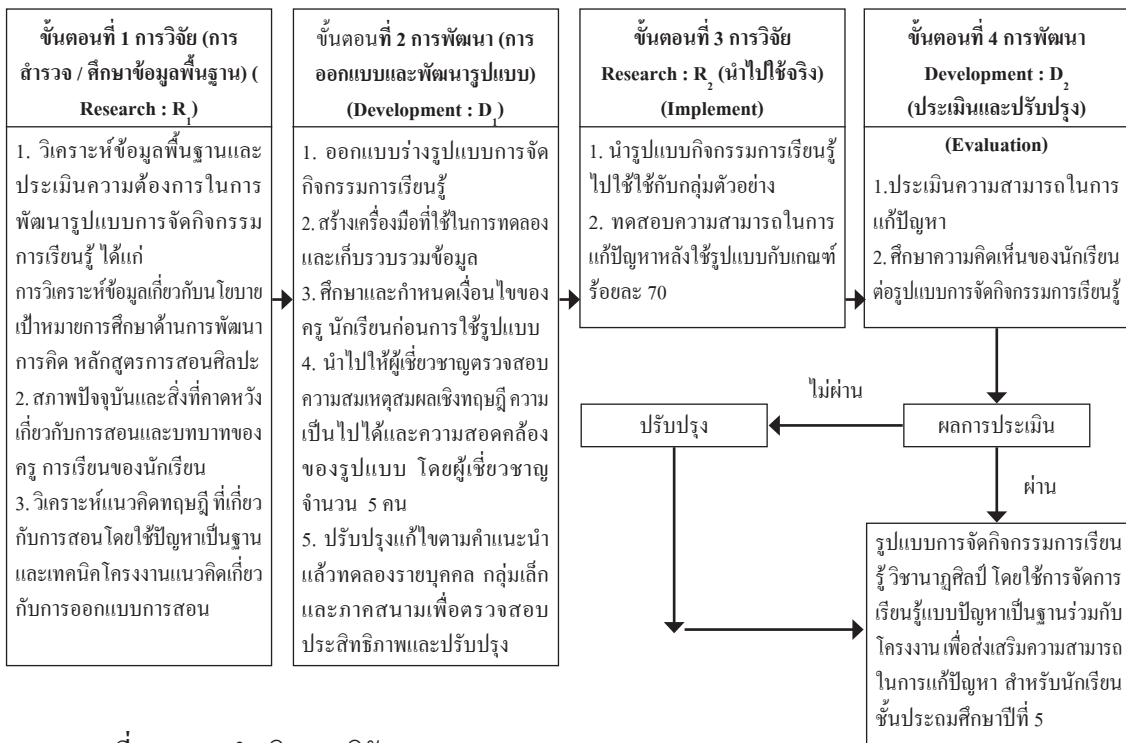
1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและประเมินความต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ วิชานาฏศิลป์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ วิชานาฏศิลป์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ วิชานาฏศิลป์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
4. เพื่อประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ วิชานาฏศิลป์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้
  - 4.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหานักเรียนหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70
  - 4.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
  - 1.1 ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ จำนวน 5 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 150 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเทศบาล 3 ชุมชนวัดจันทราวาส อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
  - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 34 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเทศบาล 3 ชุมชนวัดจันทราวาส อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยจัดห้องเรียนของโรงเรียนลดความสามารถของผู้เรียน
2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เป็นเนื้อหาหลักสูตรการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 3 นาฏศิลป์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีเนื้อหาย่อยตามแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 10 แผนดังนี้

- 2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การชมการแสดงนาฏศิลป์
- 2.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การแสดงท่าทางประกอบเพลง
- 2.3 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ (รำวงมาตรฐาน)
- 2.4 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ (ระบำ)
- 2.5 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ (ฟ้อน)
- 2.6 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง องค์ประกอบของละคร
- 2.7 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง เปรียบเทียบการแสดงนาฏศิลป์
- 2.8 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ในท้องถิ่น
- 2.9 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง การแสดงพื้นบ้าน (รำวงเพลงเพชรบุรีถิ่นที่รัก)
- 2.10 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง การแสดงพื้นบ้าน (รำวงเพลงเอกลักษณ์ถิ่นเมืองเพชร)
3. ระยะเวลาในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 20 ชั่วโมง ไม่รวมกับการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
4. ตัวแปรในการวิจัย
  - 4.1 ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
  - 4.2 ตัวแปรตาม คือ 1) ความสามารถในการแก้ปัญหานักเรียน 2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบดำเนินการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ครู และนักเรียนมีความเห็นว่าจำเป็นและต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชา ศึกษาศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาศึกษาศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด การตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของรูปแบบการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้องสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ($IOC > 0.50$)

3. ทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาศึกษาศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ประกอบด้วย องค์ประกอบหลัก คือ 1) ทฤษฎี หลักการหรือแนวคิดพื้นฐานของการเรียนการสอน 2) วัตถุประสงค์ 3) กิจกรรม การเรียนรู้ 4) แหล่งการเรียนรู้ 5) การประเมินการเรียนการสอน โดยในองค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้ใช้ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 10 แผน เวลา 20 ชั่วโมง มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการเริ่มต้นการเรียนรู้ด้วยปัญหา ขั้นนำสู่จุดมุ่งหมาย ขั้นวางแผนค้นคว้าเพื่ออธิบาย ขั้นสู่เป้าหมายด้วยวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ขั้นเพิ่มพูนด้วยสรุปผล และขั้นร่วมยลนำเสนอและขยายความรู้

4. ความสามารถในการแก้ปัญหานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์นักเรียนจำนวนร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด มีความสามารถในการแก้ปัญหา ร้อยละ 70 ขึ้นไป พบว่าจำนวนนักเรียนทั้งหมด 34 คน ผ่าน เกณฑ์ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 มีคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาเฉลี่ยเท่ากับ 18.06 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.29 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5. ระดับความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาศึกษาศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โดยภาพรวมทั้งด้านรูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเนื้อหา และด้านความพึงพอใจ มีระดับความ คิดเห็นอยู่ในระดับความเหมาะสมมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่าครู และนักเรียนมีความเห็นว่าจำเป็นและต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ วิชาศึกษาศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโครงการ เพื่อส่งเสริมความสามารถใน การแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทุกฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญของรูป แบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเปิดโอกาสให้ นักเรียนได้แก้ปัญหาจากข้อมูลใกล้ตัว ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการคิดและบูรณาการความรู้ไปพร้อมๆ กันและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครั้งนี้ นักเรียนได้ศึกษาตามตัวชี้วัดของหลักสูตร นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยการจัดการเรียนการสอนให้หลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้นักเรียนได้ศึกษา ค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ใช้สื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย การวางแผนการจัดกิจกรรมที่ ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา ควรดำเนินการร่วมกันระหว่างผู้เรียน ครูผู้สอนและเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้อง ได้ถ่ายทอดให้ความรู้แก่นักเรียน และจัดกิจกรรมหลากหลายวิธีที่ให้นักเรียนได้ร่วมกันฝึกคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดแก้ปัญหา

2. จากผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก คือ 1) ทฤษฎี หลักการหรือแนวคิดพื้นฐานของการเรียนการสอน 2) วัตถุประสงค์ 3) กิจกรรมการเรียนรู้ 4) แหล่งการเรียนรู้ 5) การประเมินการเรียนการสอน โดยในองค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยปัญหา ขั้นนำสู่จุดมุ่งหมาย ขั้นวางแผนค้นคว้าเพื่ออธิบาย ขั้นสู่เป้าหมายด้วยวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ขั้นเพิ่มพูนด้วยสรุปผล และขั้นร่วมขลนนำเสนอและขยายความรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าได้มีการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยวิธีการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่าความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ผลการตรวจสอบพบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อมีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 ความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลการตรวจสอบพบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อมีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 และความสอดคล้องของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อมีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 โดย จากผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ไม่มีประเด็นการตรวจสอบใดที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (IOC > 0.50) อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญมาพิจารณาแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้ 1) เพิ่มเติมหลักการและวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สะท้อนถึงกระบวนการคิดแก้ปัญหาและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ชัดเจนขึ้น 2) เพิ่มเติมกระบวนการส่งเสริมการคิดแก้ปัญหา สอดแทรกไว้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น และ 3) ปรับสำนวนภาษาไทยในการเขียนอธิบายองค์ประกอบต่างๆ ของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สื่อความหมายถึงการนำไปสู่การปฏิบัติที่มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้มีความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พร้อมที่นำไปใช้ได้

3. ความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์นักเรียนจำนวนร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด มีความสามารถในการแก้ปัญหา ร้อยละ 70 ขึ้นไป พบว่าจำนวนนักเรียนทั้งหมด 34 คน ผ่านเกณฑ์ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 มีคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาเฉลี่ยเท่ากับ 18.06 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.29 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีกระบวนการฝึกที่เป็นขั้นตอน มีการฝึกทั้งกระบวนการกลุ่มและมีแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งได้จัดกิจกรรมกลุ่มที่นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เข้าใจในบทเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของปราณี หีบแก้ว ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่องทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) พบว่า 1) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาในท้องถิ่นเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนอยากรู้ อยากเห็น กระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าข้อมูล ทดลอง และลงมือปฏิบัติ สร้างความรู้จากกระบวนการทำงานกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน สรุป นำเสนอผลงานได้ด้วยตนเองส่งผลให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นกล้าแสดงออก 2) นักเรียนร้อยละ 80.95 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ได้คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม คะแนนเฉลี่ย 30.05 ของคะแนนเต็ม 40 คะแนน 3) นักเรียนร้อยละ 85.71 ของนักเรียนทั้งหมด ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม คะแนนเฉลี่ย 29.76 ของคะแนนเต็ม 40 คะแนน

4. ผลการวิจัยพบว่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวมทั้งด้านรูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และด้านความพึงพอใจ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับความเหมาะสมมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าองค์ประกอบของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านแหล่งเรียนรู้และด้านการประเมินการเรียนการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อบทบาทการทำกิจกรรมด้วยตนเอง พอใจต่อการช่วยเหลือ แนะนำจากเพื่อน หรือครูขณะทำกิจกรรม พอใจต่อการจัดกิจกรรมกลุ่มที่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ได้แสดงความคิดเห็นของตนเองต่อกลุ่มใหญ่ อีกทั้งเนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว น่าสนใจ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อได้ในอนาคต จึงทำให้ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้วยตัวเองเห็นได้ว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน นักเรียนทุกคน มีส่วนร่วมและได้แสดงออก มีความคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสำคัญที่สุดคือ เกิดการคิดแก้ปัญหาที่ช่วยในการตัดสินใจที่ถูกต้อง มีการไตร่ตรองก่อนตัดสินใจ เกิดความภาคภูมิใจในผลงานที่ปฏิบัติ สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล แบบฝึกหัดในกิจกรรมการเรียนรู้เป็นส่วนเพิ่มเติมเสริมเนื้อหาและยังให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามความสามารถของแต่ละบุคคลและเกิดการเรียนรู้ ที่ถึงทน สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่าครู และนักเรียนมีความเห็นว่าจำเป็นและต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้จากการสอบถามความต้องการในการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่าในหัวข้อวิธีการเรียนรู้ 3 อันดับแรกที่นักเรียนต้องการเรียนรู้ คือต้องการให้ผู้รู้ในท้องถิ่นมาถ่ายทอดความรู้ให้ฟัง รองลงมาคือนำเนื้อหาการเรียนรู้ท้องถิ่นมาเป็นเนื้อหาในบทเรียน และให้ครูสอนในห้องเรียนและทำกิจกรรมค้นคว้าเสริมนอกห้องเรียน ในหัวข้อ รูปแบบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่นักเรียนต้องการ 3 อันดับแรกคือ เนื้อหาให้ความรู้และสนุก รองลงมาคือได้เรียนรู้กระบวนการกลุ่ม และมีการกระตุ้นการเรียนรู้และให้กำลังใจจากครู ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรเพิ่มเติมและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชนให้มากที่สุดเพื่อการเรียนรู้ที่เต็มตามศักยภาพ หรือมอบหมายให้ผู้เรียนได้สืบค้นหรือเรียนรู้ล่วงหน้าจากเนื้อหาที่ตนเองอยากรู้มาก่อน เพื่อการจัดกิจกรรมตามรูปแบบที่ตั้งไว้จะบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่ผู้เรียน

2. จากผลการวิจัยที่พบว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เหมาะที่นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนพัฒนาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียน โดยจะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อทั้งผู้เรียน ครูผู้สอน ผู้บริหาร สถานศึกษา และผู้ปกครองและชุมชน กล่าวคือ ด้านผู้เรียนจะได้ความรู้ที่ยั่งยืน สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ ในอนาคต เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัว เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ มีการฝึกทักษะการคิดที่เป็นขั้นตอน มีการฝึกการคิดแก้ปัญหา ไตร่ตรองก่อนการสรุปความ รวมทั้งได้ฝึกความสามัคคีในการทำกิจกรรมกับผู้อื่นด้วย ด้านครูผู้สอนจะได้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการคิดของนักเรียนในอีกรูปแบบหนึ่ง อีกทั้งจะได้ศึกษา ทบทวนจุดอ่อน จุดแข็งของรูปแบบการเรียนรู้จากการวิจัยเพื่อจะได้นำไปพัฒนาปรับปรุงวางแผนการวิจัยต่อไป ด้านผู้บริหารสามารถนำผลการวิจัยเป็นข้อมูลในการตัดสินใจให้การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่ามากที่สุด ด้านสถานศึกษา เป็นการขยายความรู้พัฒนาเครือข่ายผู้ชุมชนให้ชุมชนมีส่วนร่วม

ร่วมในการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งจะเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน และด้านผู้ปกครองและชุมชน จะเกิดความร่วมมือและเห็นความสำคัญของการศึกษามากขึ้น เพราะสามารถตอบสนองความต้องการชุมชนที่เกิดประโยชน์โดยตรงอีกด้วย

3. จากผลการวิจัยพบว่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวมทั้งด้านรูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และด้านความพึงพอใจ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับความเหมาะสมมาก ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ครูผู้สอนเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดแก้ปัญหา ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ มีความรู้ในเนื้อหาที่สอน มีการใช้สื่อ แหล่งการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนการสอน มีการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. นำรูปแบบการสอนนี้เปรียบเทียบกับรูปแบบการสอนอื่นเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาในรูปแบบอื่นๆ หรือออกแบบบูรณาการกับรูปแบบการสอนอื่นๆ
2. ควรได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความคงทนในการเรียนรู้
3. ควรวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหน่วยการสอนในเรื่องอื่นๆ เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดแก้ปัญหา ทักษะการทำงาน พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ยังไม่มีมีการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- [1] ปราณี หีบแก้ว. การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ เรื่อง ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2522.
- [2] สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ดี จำกัด. 2557.
- [3] ศินีนาถ กาภูศิริ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย และความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT. [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยนครพนม. 2556.